

Jannes Mirakel

En av mina ”skyddslingar” från vårt Café för hemlösa, heter Janne. Han har använt amfetamin och hasch sen många år tillbaka. Jannes räddning från att gå under i sitt missbruk har varit att han värnat om goda relationer. Han har bland annat bra kontakt med sina före detta kvinnor och fem barn. När Janne och jag träffades för några år sedan, blev vi genast goda vänner. Han kom snabbt in i vår gemenskap och blev en trogen besökare på våra gudstjänster, läger och husgruppsmöten. Janne drogs till kärleken och den öppna famnen i vår kyrka. Men redan från början gjorde han klart för oss att han inte var intresserad av att bli kristen. Han ville ha gemenskapen, men inte budskapet. Herren är en Gentleman och tränger sig inte på, utan väntar in oss. Det fick vi också göra med Janne. Många bad för honom att Herren skulle fånga hans hjärta. Janne hade fått lungsjukdomen Kol och sökte därför sjukpension. Han sa,

- Vänta med att be tills jag fått beviljat min sjukpension. Sen kan ni be så mycket ni vill.
- Han brukade också säga,
- Jag har fått det men inte förstått det.

När jag läste Matteus 22 där det står skrivet om bröllopgästen som försökte komma in på den himmelska festen utan rätta bröllopskläder, tänkte jag på Janne. Jag utmanade honom flera gånger, men insåg att det var drogerna som höll honom tillbaka. Han var inte redo att ge upp dem. På grund av sin dåliga lungkapacitet, köpte Janne en moppe för att lättare ta sig fram. Redan första kvällen var olyckan framme. Han försökte väja för något som kom i hans väg och körde rakt in i en lyktstolpe. Janne spräckte två halskotor och fick en fraktur på bröstbenet. Han blev nersövd och låg i respirator i två veckor. Läkarna var osäkra om de skulle operera, eller låta honom ha en stödkrage. Allt berodde på hur han skulle reagera när han vaknade upp. Återigen var det många som bad för Janne, om snabbt tillfrisknande. När han vaknade blev det som vi befarade. Han kände sig som ett djur i bur och hade svårt att förlika sig med sin stela krage. Dessutom var Janne helt personlighetsförändrad och stundtals väldigt förvirrad.

En vecka efter sitt uppvaknande slet han av sig kragen och kanylerna och rymde från sjukhuset. Det var då nära att han tvångsomhändertogs. Till allas förvåning repade sig Janne väldigt snabbt både fysiskt, psykiskt och andligt. Läkarna sa att han var ett medicinskt mirakel. Janne förklarade att det berodde på att hans kristna vänner bett för honom. Det fanns en ny ödmjukhet och förkrosselse i Janne. Han tog alla tillfällen i akt att tacka oss för våra förböner och vårt tålmod med honom. Janne kände att något stort hade hänt honom i samband med olyckan. Han hade varit på sitt livs resa när han låg nersövd. Det var som det kristna budskapet hade trillat ner från huvudet till hjärtat, världens längsta halvmeter. Tänk att han skulle behöva slå huvudet i en stolpe för att det skulle ske.

Drogerna har ingen attraktionskraft längre. Janne säger nu;

- Jag har äntligen både fått det och förstått det. Nu vågar Janne bekänna sig som kristen och skall döpa sig om en månad. Han har tagit på sig de rätta bröllopskläderna och är en fullvärdig gäst på bröllopfesten. Jannes egen beskrivelse av det han upplevt är,
- Tidigare tjuv ringde jag på himlens port, men vågade inte gå in. Varje gång Gud öppnade blev jag rädd och sprang och gömde mig. Men nu har jag dött till mig själv och min egen stolthet och tagit klivet in, fullt ut.

Janne har förstått innebörden i sången; *”Alla vill till himlen, men få vill ju dö.....”*